

İNSAN NEDEN BU DÜNYADA?

Tanrı “kendi benzeri” olarak yarattığı insanı kutsadı. Bu bağlamda “kutsadı” sözcüğü şu anlama gelir: Tanrı insanın kendisiyle anlamlı, yakın bir ilişki içinde yaşamasını amaçlamıştır. İnsan, Tanrı’nın egemenliğine üyeydi ve Tanrı’ya güvenip verdiği vahyi yerine getirerek Tanrı’ya sevmenin ve O’na tapınmanın ne anlama geldiğini, Tanrı’nın egemenliğinin değerini gösterecek, Tanrı’nın dünyayı kutsama aracı olacaktı. (Yaratılış 1:26-28; Mezmur 8).

İNSAN BU HALE NASIL GELDİ?

Ne var ki, insan Tanrı’nın buyruğunu yerine getirmek istemedi. Özerk olmak isteyen insan, her konuda kendi yolunu seçmek ister, kendi yaşamını yönetmekte ısrar eder. Günahın özü, insanın Tanrı’ya karşı takındığı asi tutum, insanı Tanrı’nın isteklerini yerine getiremez duruma sokan bir etkidir. Günahın sonucu olarak insanla Tanrı arasındaki yakın ilişki bozuldu ve insan günahın kölesi oldu. Bu bozuk ilişki ruhsal ölüm olarak nitelendirilir. Dünyaya gelen her insanın acıklı durumu, işte budur. İnsan günahıtan ötürü ruhsal olarak ölüdür ve Tanrı’nın isteklerini her zaman yerine getirme yetisinden yoksundur (Romalılar 1:18-32; 5:12-14; 7:13-25; Efesliler 2:1-3; Yaratılış 6:4-5; Mezmur 5:5; Yeremya 17:9).

TANRI’NIN BU DURUMUMUZA BAKIŞI NEDİR?

Tanrı insanı sever. Ancak bütün sıfatları uyarınca tutarlı davranan, sonsuz ve adil Tanrı, günahı cezasız bırakamaz. Günahlı insanın Tanrı’nın kutsal egemenliğinde yer alması mümkün değildir. Kutsal Tanrı’nın ölçütlerine erişemeyen kişi, cehennemde, Tanrı’dan sonsuzluk boyunca ayrı kalacaktır (Vahiy 20:11-15; 2. Selanikliler 1:6-10; Matta 25:41-46).

BU DURUMU DEĞİŞTİREBİLECEK BİR ŞEY YAPABİLİR MİYİZ?

İnsan kötülüklerini iyilikle dengelemek için ne kadar uğraşıp didinse de, yaptığı veya yapacağı sayısız iyilik veya sevap, Tanrı ile olan ilişkisini onarmaya yeterli olamayacaktır.

Aynı şekilde, insan herhangi bir dinin koyduğu kuralları uygulamakla da kendini bu ümitsiz durumdan kurtaramaz. Tanrı zaten iyilik yapmamızı ister, iyiliklerimizin kötülüklerimizi telafi etmeye bir yararı yoktur. Tanrı’nın yasası, günahlı insanı kurtuluşa erdirmek için değil, günahlı olduğumuzun bilincine varmamız için verilmiştir (Galatyalılar 2:11-4:7).

HİÇBİR ŞEY YAPAMAYACAĞIMIZA GÖRE HİÇBİR ŞEKİLDE KURTULUŞ YOK MU?

Tanrı, hem sevdiği insanları günahlarının gerektirdiği ölüm cezasından kurtarmak ister hem de günahı cezasız bırakamaz. Bu ikilemin çözülmesi mümkün mü? İşte İsa Mesih’in çarmıh üzerindeki ölümü burada anlam kazanmaktadır. İsa’nın ölümü kaza, talihsizlik veya adaletsizlik eseri değil, bilinçli ve amaçlı bir eylemdir; Tanrı’nın çok önceden hazırladığı kurtuluş planının temelidir (1. Petrus 1:20; 2. Timoteos 1:9).

İsa Mesih babasının sözünü dinleyen bir Oğul olarak sizin, benim, bütün insanların günahlarını yüklenerek bizim cezamızı çekti; bizim yerimize kurban olarak öldü. Üçüncü gün ölümden dirildi. Böylece, hem günaha tutsaklıktan kurtulamama sorunumuzu ortadan kaldırdı hem de ruhsal olarak ölü insanın ihtiyacı olan yeni ve sonsuz yaşamı sağladı (Romalılar 3:21-31; 1. Korintliler 15:1-4; İbraniler 9:11-10:18; 1. Yuhanna 2:2).

FAKAT İSA MESİH BÖYLE BİR ŞEYİ NASIL YAPABİLİR? O SADECE BİR PEYGAMBERDİR.

Evet, peygamberdi ama aynı zamanda İsa Mesih peygamberden çok daha üstündü. İncil’in öğretisine göre İsa Mesih, Tevrat, Zebur ve diğer peygamberlerin geleceğini önceden bildirdikleri Kral ve Kurtarıcıdır. İsa Mesih, Tanrı’nın özü olan Tanrı Sözü’nün ta kendisi; tam ve gerçek insan tam ve gerçek Tanrı’dır. İşte böylelikle İsa Mesih hem insanın yerine günahın bedelini ölümlle ödeyebilmiştir hem de günahlı olmadığı, tümüyle kutsal olduğu için insanlara güvenilir bir kurtuluş armağanı sunabilmektedir (Yuhanna 1:1-18; 6:35-48; 10:1-30; 11:25-26; Filipililer 2:5-11; Koloseliler 1:15-20; İbraniler 1:1-8).

BU KURTULUŞA NASIL ERİŞEBİLİRİM?

Sadece ve sadece İsa Mesih’e güvenmekle bu kurtuluşa sahip olabilirsiniz. Kurtuluş ve sonsuz yaşam, Tanrı’nın insanlara verdiği çok değerli ve büyük bir armağandır (Yuhanna 3:16,36; 5:24; 11:25-26; 14:6; Elçilerin İşleri 4:12; Romalılar 3:21-26; Galatyalılar 2:16; Efesliler 2:8-9; Titus 3:4-6).

Tanrı, İsa Mesih’e güvenen herkesin günahını bağışlar (Efesliler 1:7).

Böyle bir insan aklanır (Mesih’e ait olduğu için Tanrı onu kabul eder), Tanrı’yla barıştırılır (Romalılar 3:24; 2. Korintliler 5:18-21) ve göksel yaşama daha bu dünyadayken kavuşur (Yuhanna 3:16). **Lütfen sayfayı döndürünüz**

Üstelik İsa'ya güvenen kişi, O'nun vaat ettiği Kutsal Ruh'u alır (Yuhanna 14:16-17; 1. Korintliler 12:13; Romalılar 8:9; 1. Korintliler 2:12). Kutsal Ruh, Tanrı yolunda yürüyebilmemiz için, bu dünyada Tanrı'nın yaratılış amacını yerine getirmek için bize gereken gücü sağlar (Romalılar 8:1-11; Galatyalılar 5:13-26). Mesih imanlıları bu Ruh sayesinde, yaşamlarını hem Tanrı'nın isteğine göre hem insanların yararına olacak işler yaparak sürdürebilirler (Titus 2:14; 3:8,14).

İsa'ya güvenen kişi, O'nun ölümü ve dirilişi sayesinde kutsal kılındığı için cennete girip sonsuzluk boyunca Tanrı'yla yüz yüze yaşayacağına dair güvenceye sahip olur

(1. Petrus 1:3-5; Romalılar 8:31-39).

İŞTE BU YÜZDEN
MÜJDE
DİYORUZ

NEDEN
MÜJDE
DİYORLAR?

